

[Haunstrup Clemmensen.]

over en kun 6 års periode. Vi mener, at det er helt nødvendigt, både hvad angår handelserhvervet og industrierhvervet, at erkende, dels at man af konkurrencemæssige grunde må ligge med meget betydelige varelagre, dels at der fortsat er en risiko. I og for sig er der i dag, lige så vel som der var i 1957, absolut en saglig baggrund for at erkende, at disse store og kostbare varelagre er underkastet en risiko. Derfor kan vi ikke medvirke til gennemførelse af lovforslaget, således som det her er formuleret.

Må jeg til slut resumere og understrege — også fordi den politiske agitation jo somme tider tager lidt håndfast fat på disse områder — at vi erkender, at der har fundet misbrug sted, at vi vil modvirke disse misbrug og sagligt medvirke dertil i udvalgsarbejdet, men at vi mener, at man fra alle sider bør erkende, at der virkelig er en situation, hvor afskrivninger er helt nødvendige for det moderne erhvervsliv og for alle, der er beskæftiget i dette erhvervsliv.

Til slut må jeg måske have lov til at tilføje, at ministeren har valgt at fremsætte disse lovforslag på et tidspunkt, der altså ikke er begrundet i, at afskrivningsudvalget er færdigt med sine overvejelser; oven i købet er der i dag en tydelig afsvækning i næsten alle dele af dansk erhvervsliv; der kan være risiko for beskæftigelsen på adskillige områder, og eksportens stigningstakt kan ikke holde trit med de foregående år. I denne periode, hvor den internationale konkurrence er stærkere end før, har ministeren altså fundet det velegnet at skride til ikke kun at ramme nogle misbrug, men til svækkelse af de gældende regler på væsentlige områder for dele af dansk erhvervsvirksomhed. Vi finder ikke, at dette tidspunkt er velegnet, og det kunne måske tyde på, at ministerens kendskab til vilkårene for dansk erhvervsliv ikke er tilstrækkeligt fundamenteret. Når man har haft den lykke at studere sammen med ministeren, kan man kun bekræfte, også her fra folketingets talerstol, at de teoretiske kundskaber er i den fuldstændigste orden. Men når man har den udvikling her i landet, at man selv for eleverne i skolerne etablerer erhvervspraksis for at lære de unge, hvordan erhvervslivets vilkår i virkeligheden er, kunne det måske i visse til-

fælde også være nødvendigt med arrangementer, så selv finansministre forsøgte gennem erhvervspraksis at lære erhvervslivets vilkår at kende og ikke kun det noget fortegnede billede, som i en ensidig tankegang somme tider kommer til udtryk.

Ømann: Der findes jo mange former for afskrivninger i lovgivningen. De falder imidlertid i 2 hovedarter, som det er vigtigt at adskille, når man drøfter afskrivninger. Den ene er de ordinære afskrivninger, som skal være et tilnærmet udtryk for forbruget af et driftsaktiv i forbindelse med indkomsterhvervelsen, og denne omkostningsmæssige afskrivning kan jo ikke give anledning til politiske divergenser, så længe den er omkostningsmæssig. Jeg vil da gerne sige til hr. Haunstrup Clemmensen, at hvis der virkelig er afskrivninger, som ikke tilstrækkeligt klart giver udtryk for, hvad der er nedslidt af et aktiv, ja, så er jeg for min part villig til at drøfte det.

Den anden art afskrivninger er de efterhånden mange former for særabskrivninger. Det er afskrivninger, hvor der ikke er nogen driftsudgift, men hvor der desuagtet gives et fradrag, altså en skatterabat. Hovedvirkningen heraf er, at man indrømmer en kredit, man giver et lån, idet man foretager en udskydning af beskattningen, men forskellige eventualiteter kan medføre, at der bliver tale om et egentligt tilskud. Vi har som sagt en lang række afskrivninger af denne art, henlæggelser til investeringsfonds, millionabskrivningerne, der hjemles ved tekstanmærkning på finansloven, forskudsabskrivninger på skibe, ekstra afskrivninger på bygninger og installationer — og der er flere endnu.

Hvad nu de ordinære afskrivninger angår, berøres de jo ikke særligt af det foreliggende lovforslag. Det praktiske system med saldoabskrivning opretholdes, og der er stadig valgfrihed med hensyn til, i hvilket år man vil placere sine afskrivninger. Den omstændighed, at en saldoabskrivning på 30 pct. af anskaffelsesprisen i det første år giver et kraftigt skattefradrag, har imidlertid — også under hensyn til vore meget høje marginalsatser — fristet til misbrug i form af anskaffelser omkring regnskabsafslutningens tidspunkt, anskaffelser, som i mange